

[Anna Westergaard.]

ikke i denne Omgang været muligt at naa til Gennemførelse af denne vigtige Reform, og tilbage staar da at haabe, at Spørgsmaalet om Skoletandplejen inden alt for lang Tid vil blive taget op til en Realitetsdrøftelse og faa praktisk Resultat.

Bortset fra disse Hjertesuk og Ønsker for Fremtiden kan jeg paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til Gennemførelse. Det er uden for al Tvivl, at Lovens Virkninger, ikke mindst de forebyggende Virkninger, vil være til Nytte og Gavn for vort Samfund, for den opvoksende Slægt og dermed for vort Lands Fremtid.

Undervisningsministeren (Hartling):

Ud over at takke de ærede Ordførere for alle Partier for den velvillige, meget velvillige Behandling af dette Forslag her i Tinget, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre.

Det kan være rigtigt, at Fristen, inden 1. April 1949, for den endelige Gennemførelse af Loven er lidt lang. Jeg tror alligevel, det er klogt at beholde den; der er ingen, der siger, at Loven ikke kan gennemføres forinden, og der skal i hvert Fald fra min Side, fra Ministeriets Side, blive gjort, hvad der kan gøres, for at fremme den.

Det ærede Medlem Fru Esther Malling Pedersen talte om, at det var noget mærkeligt, at man havde fritaget Lærerne og det øvrige ansatte Personale for den almindelige Undersøgelse i Henhold til § 1. Ja, det kan siges, men jeg tror alligevel, det var klogt at gøre det, og jeg har allerede tidligere i Dag peget paa, hvorfor man gjorde det. Hovedformaålet med Forslaget er, som det er sagt mange Gange af de ærede Ordførere, og som jeg gerne vil gentage, at hjælpe Børnene. Det er for Børnenes Skyld, dette Lovforslag er forelagt; men det skulde jo ogsaa gerne betyde en Hjælp for Hjemmene. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der kan netop Skolesundhedsplejerskernes Takt, Diskretion og Forstaaelse blive af ganske overordentlig Betydning, for hvis Hjemmene ikke faar Forstaaelsen af, at det, der her bringes ud til dem, er en Hjælp og ikke en ny — hvad skal vi sige — Inkvisition, som skal undersøge Hjemmenes Forhold, saa bliver Loven ikke det værd, den skulde. Men jeg har jo som Skolemand her i København igennem mange Aar set, at der i den Henseende egentlig ikke, i hvert Fald ikke i min Praksis, har været Vanskeligheder. Skolesundhedsplejerskerne har forstaaet dette i fortrinlig Grad, og det vil jeg ogsaa tro, de vil gøre fortsat; men jeg vil gerne understrege det, fordi det er af over-

ordentlig Vigtighed, at det netop bliver saadan.

Det ærede Medlem Hr. P. A. Poulsen, (Stenderup) spurgte, hvorfor jeg var gaaet med til, at Efterskolerne blev undtaget. Ja, jeg har allerede nævnt en af Grundene: fordi det ikke er Børneskoler. I øvrigt har Efterskolerne en helt anden Karakter, idet deres Elever ofte kommer langt borte fra, og de kunde vanskeligt komme ind under de almindelige kommunale Bestemmelser. Saa skulde man have haft dem ind under Statsskolebestemmelserne, og man fandt i det hele taget i Folketingsudvalget, at det var heldigst, at man undtog dem. Det har jeg kunnet slutte mig til. Naturligvis er der noget, der taler for — ellers var Forslaget vel ikke blevet stillet —, at Efterskolerne var kommet ind under dette Lovforslag, men der er ogsaa en Del, der taler derimod.

Endelig opponerede det ærede Medlem noget imod dette, at der blev et dobbelt Tilsyn ude ved Skolerne, og det er jo til en vis Grad rigtigt. Naar jeg alligevel har foreslaaet det saadan, er det, fordi man fra sagskyndig Side — det er ogsaa nævnt i Bemærkningerne, jeg vil i øvrigt i det hele taget henviser til Bemærkningerne til § 9 — har fraraadet dette, og det er motiveret paa den Maade, at det vilde bryde Helheden i Kredslægens Tilsyn med Sundhedsforholdene i Kredsen. Nu skal man ikke straks forudsætte det værste, at de to Kategorier af Læger ryger sammen i en eller anden Kompetencestrid; snarere bliver det vel saadan, at Skolelægen kan blive af virkelig Betydning for Kredslægen, og kan det blive Tilfældet, ser jeg egentlig ikke noget ondt i, at Ordningen bevarer.

Endelig talte det ærede Medlem om, at Lovforslaget burde have været fremsat først i dette høje Ting. Derom skal jeg ikke sige andet end, at det — i hvert Fald somme Tider — beror paa en ren Tilfældighed, hvor et Lovforslag fremsættes, det kan bero paa, hvad der maa anses for mest praktisk paa det paagældende Tidspunkt; der har ikke fra min Side været tilsigtet noget mindre venskabeligt over for det høje Landsting ved ikke at fremsætte det her. Man kunde jo ogsaa sige at det høje Landsting tidligere har haft Lejlighed til grundigt at gennemdrøfte Sagen, og saa kunde det være rimeligt, at man begyndte i Folketinget denne Gang. Jeg ved godt, at denne Argumentation er ikke særlig holdbar!

Det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard rejste det Spørgsmaal, om Skolesundhedsplejerskerne ikke ogsaa skulde underkastes et saadant Kursus i Skolehygiejne,